

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

5 lipca

№ 49.

Rok 1922.

Treść: 432.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1922 r. o dodatku uzdrowiskowym	803
433.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 24 lutego 1917 r. i rozporządzenia Ministra Gospodarki Rzeszy z dnia 15 sierpnia 1920 r.	804
434.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1922 r. o rozszerzeniu granic m. Nasielska.	804
435.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1922 r. o rozszerzeniu granic miasta Grójca.	804
436.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 czerwca 1922 r. o kompetencji władz skarbowych w sprawach podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków tudzież w sprawach podatku od zysków wojennych oraz podatku wojennego od wspomnianych przedsiębiorstw	805
437.	Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 czerwca 1922 r. dotyczące zmiany rozporządzenia z dn. 12 lutego 1919 r. w przedmiocie dostarczania bezpłatnych egzemplarzy obowiązkowych druków	805
438.	Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 czerwca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiocie wykonania ustawy o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń	805
439.	Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 10 czerwca 1922 r. o podwyższeniu opłat pocztowych	807
440.	Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 20 czerwca 1922 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 29 sierpnia 1919 r. w przedmiocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki pocztowe i telegramy.	810

432.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 czerwca 1922 r.

o dodatku uzdrowiskowym.

Na mocy postanowień o normowaniu wynagrodzeń niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach z 13 lipca 1920 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429—436) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pobierające uposażenie ze Skarbu Państwa na podstawie ustaw o uposażeniu z 13 lip-

ca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429 — 436), których siedziba urzędowa znajduje się w obrębie uzdrowisk (zdrojowisk, stacji klimatycznych, kąpielisk morskich), pobierać mogą w czasie sezonu dodatek uzdrowiskowy w wysokości określonej w art 2.

§ 2. Dodatek uzdrowiskowy wynosi miesięcznie w uzdrowiskach o frekwencji ponad 3.000 kuracjuszów w czasie sezonu 20% każdorazowego dodatku drożynianego, ustalonego dla danej klasy miejscowości.

§ 3. Przez sezon rozumie się w uzdrowiskach, uznanych w myśl ustawy z 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 254) — za posiadające charakter

użyteczności publicznej, okres ogłoszony urzędowo jako sezon kuracyjny; we wszystkich innych uzdrowiskach—okres czasu od 15 maja do 30 września.

§ 4. Przyznania określonego w § 1 dodatku uzdrowiskowego, ułożenia i uzupełnienia spisu uzdrowisk dokonywa Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Zdrowia Publicznego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1922 r.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

433.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 czerwca 1922 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 24 lutego 1917 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej № 35 poz. 5725 i rozporządzenia Ministra Gospodarki Rzeszy z dnia 15 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej № 176 poz. 7737).

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 16 czerwca 1922 roku o rozciągnięciu na ziemie górnośląskie województwa śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych innych ustaw oraz w przedmiocie zmian w ustawodawstwie, na tych ziemiach obowiązującym (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388) oraz zgodnie z artykułem 1 § 1, ust. 1 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej (Dz. U. R. P. r. 1922 № 44 poz. 371) zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawnienia, nadane Kanclerzowi Rzeszy w paragrafach 1, 2, 3, 4, 6 i 7 rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 24 lutego 1917 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej № 35 poz. 5725) przechodzą na Ministra Przemysłu i Handlu, — Komisarz Państwa dla podziału węgla, podwładny dotąd Ministrowi Gospodarki Rzeszy, w myśl rozporządzenia tegoż ministra z dnia 15 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej № 176 poz. 7737), podlegać będzie Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem objęcia przez Polskę części Górnego Śląska jej przyznanej.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

434.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 czerwca 1922 r.

o rozszerzeniu granic m. Nasielska.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19 poz. 92) zarządza się co następuje:

§ 1. Do miasta Nasielska włącza się miejscowości: Wioskę, Górkę Pniewską, Krupki, Głębówo i Broninek. Jednocześnie wymienione miejscowości wyłącza się z gminy wiejskiej Nasielsk.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1922 r.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński

435.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 czerwca 1922 r.

o rozszerzeniu granic miasta Grójca.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19 poz. 92) zarządza się co następuje:

§ 1. Do miasta Grójca włącza się:

- 1) grunty b. majątku „Starostwo Grójec”, położone w granicach gruntów miejskich, ogólnego obszaru 113 morgów,
- 2) rozparcelowaną część majątku Krobów ogólnego obszaru 192 morgów i 130 przętów, położoną między gruntami miejskimi i gruntami wsi Janówka, kolonji Marjanki, kolonji Kazanów, Krobowa oraz Kolonji Kępina.

Jednocześnie wymienione w p. 1 i 2 obszary wyłącza się z gminy Kobylin.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1922 r.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński